

Nr 232.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående statsbidrag till erkända alkoholistanstalten Hemmet Gunnarskog; given Stockholms slott den 21 mars 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Herm. Lindqvist.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 mars 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Lindqvist, anför:

Genom kungörelse den 27 oktober 1916 (Sv. förf.-saml. nr 470) meddelade Kungl. Maj:t i enlighet med av riksdagen prövade grunder bestämmelser om statsbidrag till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader.

Med bifall till av Kungl. Maj:t avlätna propositioner har riksdagen år 1918, 1919 och 1920 medgivit, att för nämnda år finge av de för ifrågavarande ändamål anvisade anslag utgå tilläggsbidrag till vissa alkoholistanstalter enligt närmare angivna grunder. Vad beträffar de båda sistnämnda åren föreskrev Kungl. Maj:t, i enlighet med riksdagens beslut, genom brev den 7 augusti 1919 och den 20 augusti 1920, att, utöver enligt nämnda kungörelse den 27 oktober 1916 utgående statsbidrag, finge utgå dels till erkända och enskilda alkoholistanstalter ett tilläggsbidrag med högst en krona för varje *vård dag*, för vilken statsbidrag enligt bestämmelserna i samma kungörelse åtnjötes, dels ock, på vissa villkor, till erkända sådana anstalter ett extra garantibidrag med högst en krona för dag och *vårdplats*.

Sedan Kungl. Maj:t i 1921 års statsverksproposition upptagit förslagsanslaget till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader till 100,000 kronor, gjorde Kungl. Maj:t i proposition till nämnda års riksdag, nr 298, framställning om att av detta anslag skulle få utgå tilläggsbidrag till samma driftkostnader. Till grund för denna framställning låg en skrivelse från socialstyrelsen av den 8 mars 1921.

I berörda skrivelse hade socialstyrelsen först till behandling upptagit frågan, huruvida s. k. garantibidrag, beräknat efter antalet vårdplatser, borde utgå jämväl under år 1921, samt härom anført bl. a. följande:

De förhållanden, som låge till grund för utdelandet av garantibidrag för år 1919 och 1920, hade numera väsentligt förändrats. Sålunda hade beläggningen å såväl statens som andra allmänna anstalter — ävensom enskilda statsunderstödda alkoholistanstalter — starkt ökats under särskilt år 1920 och då från 102 till 177 eller med 73,5 %. Beträffande särskilt beläggningen å de erkända anstalterna hade denna under samma år stigit från 40 till 72 eller med 75 %. Under den gångna delen av år 1921 hade antalet å anstalterna befintliga alkoholister varit nästan konstant; den 1 mars 1921 vore sålunda hela antalet alkoholister å samtliga anstalter 175. Samtidigt förefunnes även ett tiotal exspektanter, vilka icke hunnit placeras ut på anstalterna. De statistiska beläggningsuppgifternas utsago angående läget inom den organiserade alkoholistvården, nämligen att denna vårdverksamhet för närvarande befunde sig i en period av stegrade krav på densamma, stöddes av vissa omständigheter — såsom en väntad ökning av nykterhetsnämndernas aktivitet på grund bland annat av vissa planerade åtgärder samt den av riksdagen ifrågasatta utvidgningen av lagen om behandlingen av alkoholister — vilka låte det framstå såsom sannolikt att dessa ökade anspråk icke vore snabbt övergående utan av varaktig natur. Med andra ord, de nuvarande, ur ekonomisk synpunkt för anstalterna gynnsamma beläggningsförhållandena kunde med visst fog antagas i stort sett fortfara under obestämd tid framåt. Då vidare numera tillkommit den nya statsanstalten för vård av alkoholister vid Svartsjö, och det kunde förväntas dels att statsanstalten vid Salbohed under innevarande år komme att återflyttas till Venngarn och därmed dennas vårdkapacitet avsevärt höjas, dels att en

statsanstalt för kvinnliga alkoholister komme att upprättas i samband med tvångsarbetsanstalten för kvinnor, och statens egna resurser gentemot alkoholisterna sålunda inom kort bleve väsentligt större än tidigare, syntes icke längre tillräckliga skäl föreligga för bibehållande under år 1921 av de s. k. garantibidragen till erkända alkoholistanstalter.

Efter en ingående motivering föreslog socialstyrelsen, att statens bidrag till de erkända anstalternas driftkostnader under år 1921 måtte utgå med ett sammanlagt belopp av högst 3 kronor 50 öre per vård dag.

Föredragande departementschefen biträdde socialstyrelsens uppfattning samt ansåg sålunda, att s. k. garantibidrag ej vidare borde komma till användning. Härom anförde departementschefen:

»Med garantibidragen avsåg man att tillförsäkra den statligt organiserade alkoholistvården hjälp från erkända alkoholistanstalter. De vårdresurser, varöver den statligt organiserade alkoholistvården förfogade under åren 1919 och 1920, voro nämligen ej tillfyllest, men däremot var antalet alkoholister — i anledning av då rådande skarpa restriktioner och brist på spirituosa — ej så stort, att de erkända alkoholistanstalterna voro belagda i den utsträckning, som erfordrades för att verksamheten vid desamma ej skulle bliva förlustbringande. Nu disponerar den statligt organiserade alkoholistvården över betydligt ökat antal vårdplatser. Dess vårdkapacitet kommer att ytterligare höjas, därest det av mig framlagda förslaget om flyttning av statens vårdanstalt för alkoholister från Salbohed till Venn garn samt uppförande av en ny statens vårdanstalt för alkoholister å Ventholms kungsgård vinner statsmakternas bifall.»

I anslutning härtill föreslog Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att av det på extra stat för år 1921 anvisade förslagsanslaget av 100,000 kronor till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader finge, utöver det enligt kungörelsen den 27 oktober 1916 angående statsbidrag till driftkostnaderna vid alkoholistanstalter utgående statsbidraget, för år 1921 utgå ett tilläggsbelopp av den storlek, att totala driftkostnadsbidraget till erkända alkoholistanstalter för vård dag räknat utgjorde högst 3 kronor 50 öre för såväl tvångsinternerad som frivilligt ingående samt att totala driftkostnadsbidraget till enskilda alkoholistanstalter utgjorde högst 3 kronor för vård dag, allt enligt de villkor, som Kungl. Maj:t bestämde.

Kungl. Maj:ts proposition blev, i enlighet med hemställan av statsutskottet (utlåtande nr 220), bifallen av riksdagen (skrivelse nr 356).

Kungörelse angående statsbidrag till driftkostnaderna vid alkoholistanstalter för åren 1921 och 1922 utfärdades den 29 augusti 1921 (Sv. förf.-saml. nr 535).

I innevarande års statsverksproposition (punkt 31) har Kungl. Maj:t föreslagit, att statsbidrag för nu ifrågavarande ändamål skall utgå efter enahanda grunder som de i kungörelsen den 29 augusti 1921 stadgade;

och har för första halvåret 1923 för ändamålet äskats ett förslagsanslag av 40,000 kronor.

*Social-
styrelsen.*

Med överlämnande av en den 30 september 1921 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse från styrelsen för erkända alkoholistanstalten Hemmet Gunnarskog, har nu socialstyrelsen i skrivelse den 11 mars 1922 hos Kungl. Maj:t hemställt om tillfälligt ekonomiskt understöd åt anstalten. I socialstyrelsens skrivelse anföres följande:

»I en till socialstyrelsen ingiven, den 30 september 1921 dagtecknad skrift hemställer styrelsen för erkända alkoholistanstalten Hemmet Gunnarskog hos Kungl. Maj:t om ett särskilt statsanslag å femtusenniohundratvå (5,902) kronor 10 öre till täckande av den beräknade bristen å 1921 års drift. Med överlämnande av denna framställning samt infordrade räkenskapsutdrag m. m. får socialstyrelsen anföra följande.

Det ekonomiska ansvaret för Hemmet Gunnarskog, som den 30 december 1916 av Kungl. Maj:t erhöi erkännande såsom allmän anstalt för vård av kvinnliga alkoholister, bäres av fröknarna Helena, Elisabeth och Maria Forsmark samt fröken Anna Levin, vilka äro initiativtagare till hemmets upprättande och allt från början handhaft verksamheten samt på egen bekostnad inköpt själva anstaltsfastigheten och nödiga inventarier till hemmet ävensom bestritt övriga utgifter för dess iordningställande, i den mån dessa kostnader överskridit beloppet av för ändamålet tilldelade statsbidrag, sammanlagt 15,000 kronor. Hemmet erhåller visserligen ett visst stöd av den icke registrerade föreningen Hemmet Gunnarskog, som består av jämte ovannämnda fyra personer ett 30-tal personer från skilda orter; men av räkenskapsutdraget framgår, att detta stöd under år 1921 var av jämförelsevis ringa ekonomisk betydelse, i det endast 585:05 kronor under sagda år tillförts hemmet såsom inkomst från andra personer än de nyssnämnda fyra. I motsats till övriga nu verksamma alkoholistanstalter, vilka samtliga ekonomiskt uppbäras av starkare institutioner, föreningar och stiftelser, faller i fråga om denna anstalt hela bördan av ett ur ekonomisk synpunkt ogynnsamt driftresultat på själva anstaltsledningen — i detta fall fyra kvinnor, vilka, såsom göres gällande i ansökningshandlingarna, nedlagt allt vad de äga i hemmet. På grund härav kan det icke förväntas, att hemmets verksamhet skall kunna upprätthållas, därest densamma medför direkt förlust för innehavarna. Inför det gångna årets nedslående ekonomiska resultat har också tanken på verksamhetens nedläggande för att undgå ytterligare förluster dryftats. Då denna anstalt är den enda nu verksamma erkända anstalten för kvinnliga alkoholister — vilken sålunda, för att lagen om behandling av alkoholister skall kunna upprätthållas med avseende å kvinnor, måste anlitas eller ock ersättas genom en annan, och då sannolikt av staten upprättad, betydliga utgifter dragande anstalt — föreligga enligt styrelsens mening speciella skäl att beakta det behov av särskilt statsanslag, som framföres i förevarande ansökan, även i betraktande av nu rådande, till strängaste sparsamhet manande statsfinansiella läge. Socialstyrelsen, som sålunda anser, att staten i viss mån bör träda hjälpande emellan för ådagalagd förlust vid ifrågavarande anstalts drift under år 1921, har därför, då riksdagens medgivande till anvisande av sådant särskilt statsbidrag torde vara erforderligt, ansett sig böra framlägga nödig utredning för eventuell proposition i ämnet till innevarande års riksdag.

Från och med år 1916 har å riksstaten upptagits ett anslag på extra stat för bestridande av statens bidrag till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader. Berörda anslag, som givits förslagsanslags natur, bestämdes för år 1916 till 125,000 kronor, för vartdera av åren 1917 och 1918 till 175,000 kronor samt för åren 1919—1922 till 100,000 kronor. För åren 1921 och 1922 gällande, av riksdagen prövade grunder för åtnjutande av bidrag från ifrågavarande anslag hava fastställts i Kungl. Maj:ts kungörelse den 29 augusti 1921 (Sv. förf.-saml. nr 535), enligt vilken statsbidraget till erkänd alkoholistanstalt utgår med högst tre kronor 50 öre för dag och person, som vårdats å anstalten. Dessförinnan gällde Kungl. Maj:ts kungörelse den 27 oktober 1916 (Sv. förf.-saml. nr 470), enligt vilken motsvarande bidrag utgjorde högst en krona 50 öre för tvångs-internerade och högst en krona 25 öre för enligt 26 § av alkoholistlagen frivilligt ingående, vartill komma vissa övergångsbestämmelser för åren 1917 och 1918, vilka dock icke varit tillämpliga för här ifrågavarande anstalt. För vart och ett av åren 1918—1920 hava de erkända alkoholistanstalterna därjämte till-erkänts vissa tilläggsbidrag till driftkostnaderna utöver enligt sistnämnda kungörelse utgående statsbidrag, nämligen under år 1918 med högst en krona för vårdtag och under åren 1919 och 1920 med högst en krona för vårdtag ävensom med högst en krona för dag och vårdplats (det s. k. garantibidraget).

De åt erkända alkoholistanstalten Hemmet Gunnarskog enligt dessa bestämmelser tilldelade statsbidragen för åren 1917—1921 framgå av följande tablå, som även angiver antalet vårdtag under respektive år samt bidragsbeloppet i genomsnitt per vårdtag:

		År 1917.	År 1918.	År 1919.	År 1920.	År 1921.
Statsbidrag	{ enl. kung. 1916 Kr.	3,109: 25	1,575: —	2,662: 75	3,843: —	
	{ tilläggsbidrag... " —	—	1,232: —	5,670: —	6,549: —	
	{ tillhopa..... " 3,109: 25	2,807: —	8,332: 75	10,392: —	6,125: —	
Antal vårdtagar	2,405	1,232	2,020	2,889	1,750	
Statsbidrag per vårdtag	1: 29	2: 11	4: 13	3: 63	3: 50	

Under år 1921 har sålunda statens bidrag till driftkostnaderna varit ungefär 40 % lägre än under närmast föregående år, beroende dels på avsevärt svagare beläggning och dels på den ändrade beräkningsgrunden för statsbidraget.

I motsats till de för manliga alkoholister avsedda anstalterna, å vilka sammanlagda antalet intagna under år 1921 steg från 170 till 195 eller med 15 %, företedde Hemmet Gunnarskog under året ifråga en så gott som oavbruten avtagande beläggningssiffra — först under de båda sista månaderna ökades antalet intagna något, dock endast till en fjärdedel av hela vårdplatsantalet. Ett av de av socialstyrelsen i dess utlåtande den 8 mars 1921 anförda skälen för indragandet av de s. k. garantibidragen, vilket i viss mån torde hava inverkat å statsmaktens beslut härutinnan, nämligen den förmodan att den organiserade alkoholistvården befunno sig i en period, varunder kraven på anstaltsplatser komme att stegras, har sålunda i fråga om denna anstalt icke bekräftats. Denna omständighet i förening med hemmets åtgärd, att under intryck av den på hösten 1920 rådande överbeläggningen å anstalten företaga en utvidgning med 5 platser genom anordnande av ett annex, har i främsta rummet åstadkommit 1921 års ekonomiskt sett ogynnsamma driftresultat. Trots detta skulle emellertid hemmet hava undgått större delen av förlusten under året, om de för år 1920 gällande grunder för statsbidrag till driftkostnaderna ägt giltighet även under år 1921 och icke,

med hänsyn bland annat till väntade gynnsammare beläggningsförhållanden, blivit ersatta av nu rådande bestämmelser. Enligt de förra skulle nämligen dessa statens bidrag — med ett garantibidrag, avseende 15 platser — hava uppgått till 9,597 kronor 50 öre eller till 3,472 kronor 50 öre högre belopp än de faktiskt utgångna bidragen.

Förutom i ovanstående tablå angivna statsbidrag till driftkostnaderna har Hemmet Gunnarskog *dels* från reservationsanslagen till anordnande av erkända alkoholistanstalter tilldelats 1) genom Kungl. Maj:ts beslut den 31 december 1917 för utförande av förbättringar 8,000 kronor, 2) genom Kungl. Maj:ts beslut den 31 december 1918 för verkställande av visst byggnadsarbete m. m. 2,000 kronor samt 3) genom Kungl. Maj:ts beslut den 29 april 1921 för anskaffande av vissa inventarier — för anordnande av ovan omnämnda annex — 5,000 kronor, *dels* från förslagsanslaget på 1919 års stat å 100,000 kronor till bidrag till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader såsom bidrag till täckande av driftkostnaderna under år 1918 utöver vad som enligt då gällande bestämmelser för samma ändamål tillkommit anstalten av Kungl. Maj:t — efter medgivande av riksdagen — genom beslut den 6 juni 1919 beviljats ett belopp av 2,000 kronor.

Statsmakterna hava sålunda hittills, av hänsyn till det oundgängliga behovet av en för vård av kvinnliga alkoholister avsedd erkänd anstalt, i vidsträckt omfattning lämnat hemmet ekonomiskt stöd. Icke desto mindre anser styrelsen på ovan anförda skäl, att hemmet även denna gång bör erhålla ekonomisk hjälp i skälig utsträckning. Enligt de angivna räkenskaperna, varav uppgjorts bilagda sammandrag, skulle 1921 års driftförlust uppgå till 5,937 kronor 49 öre, med vilket belopp hemmets reservfond minskats. Som av översikten över denna fond framgår, har emellertid hemmet beräknat ränta på de räntefria statsanslagen till anstaltens anordnande med ett belopp av 794 kronor 80 öre, vilket i Vinst- och Förlustkontot ingår under »Räntor och utskylder». I och för sig torde detta icke vara alldeles oriktigt, om man betraktar denna verksamhet från rent ekonomisk synpunkt och vill utröna, huru densamma ekonomiskt bär sig. Emellertid kan man uppenbarligen icke taga hänsyn till en sådan mera bokföringsteknisk utgift i förevarande sammanhang. Posten »Räntor och Utskylder» synes sålunda böra minskas med 794 kronor 80 öre och den uppgivna förlusten med motsvarande belopp.

Med ovan angivna justering skulle förlusten under året uppgått till 5,187 kronor 69 öre. Det kan då anmärkas, att även om en nedsättning av reservfonden med över halva värdet har ägt rum under året, likväl omkring 4,600 kronor (enligt den av socialstyrelsen i bilagan uppgjorda beräkningen) återstå. Emellertid är detta belopp relativt litet i jämförelse med de fasta kostnaderna för driften, varför man såsom ovan antytts måste räkna med anstaltens nedläggande som en icke osannolik eventualitet, så vida icke dess ekonomiska motståndskraft stärkes genom ett tilläggsanslag. Vid bedömande av anstaltens ekonomiska ställning måste man också taga hänsyn till att de företagna avskrivningarna på fastighet och inventarier torde få betecknas som relativt små i betraktande av det allmänna värdefallet under året.

Å andra sidan kan man icke bortse från att under nuvarande exceptionella förhållanden reservfonden helt naturligt måste i viss utsträckning tagas i anspråk för att reglera uppkomna förluster. Det synes sålunda icke böra komma ifråga att staten träder in för hela driftförlusten. Styrelsen vill för sin del föreslå ett bidrag av 3,500 kronor, vilket ungefär motsvarar skillnaden mellan

de statsbidrag för år 1921, som skulle hava utgått till anstalten enligt 1920 års bestämmelser med garantibidrag för 15 vårdplatser och de verkligt utbetalade bidragen.»

Med åberopande av vad sålunda anförts föreslår socialstyrelsen, att Hemmet Gunnarskog måtte beredas ett tillfälligt ekonomiskt understöd till täckande av uppkommen förlust å driften under år 1921 med ett belopp av förslagsvis 3,500 kronor att utgå från det å femte huvudtiteln för år 1922 upptagna förslagsanslag å 100,000 kronor till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader.

Socialstyrelsen anför i sin skrivelse vidare följande:

»Hemmet Gunnarskog har under utredningen av förevarande fråga även hemställt, att socialstyrelsen skulle 'i samband med framställning om tilläggsbidrag för år 1921 föra fram frågan för vårt vidkommande om ett visst årligt anslag, oberoende av beläggningen'. Med hänsyn till att efterfrågan av anstaltsplatser för kvinnliga alkoholister visat sig vara så oberäknelig, finner socialstyrelsen denna framställning värd beaktande. Bifall till densamma skulle innebära, att staten erhöll en viss garanti för vidmakthållandet av Hemmet Gunnarskogs verksamhet. Om detta av beläggningsens storlek oberoende årliga anslag t. ex. finge formen av ett garantibidrag av en krona för dag och vårdplats, samt statens övriga bidrag till bestridande av Hemmet Gunnarskogs driftkostnader fastställdes till ett belopp per vård dag, som med en krona understiger det till andra erkända alkoholistanstalter utgående beloppet, skulle statens merutgift genom åtagande av denna 'försäkringspremie' belöpa sig till avsevärt belopp endast om beläggningen varit ringa, d. v. s. just i de fall, då risken för anstaltens nedläggande är relativt stor.»

På grund av det anförda hemställer socialstyrelsen, som i samtidigt avgivet utlåtande tillstyrkt, att Hemmet Gunnarskog under år 1922 må komma i åtnjutande av statsbidrag till bestridande av driftkostnaderna, att detta bidrag må för hemmets vidkommande under år 1922 — ävensom under första halvåret 1923, därest hemmet förklaras berättigat till statsbidrag under denna period — utgå dels med ett fast belopp av en krona per dag och vårdplats, dels med ett belopp per vård dag, som med en krona understiger det till övriga erkända alkoholistanstalter utgående statsbidraget.

Staten har icke någon annan för kvinnor avsedd alkoholistanstalt än den, som anordnats i samband med tvångsarbetsanstalten i Landskrona. Och denna är avsedd endast för vissa kategorier kvinnliga alkoholister, nämligen dels sådana, som på grund av dåligt uppförande icke lämpligen kunna vårdas å annan alkoholistanstalt, och dels sådana, som äro behäftade med sjukdom, vilken medför smittfara eller påkallar vård å sjukhus. Att å denna anstalt intaga kvinnliga alkoholister, som icke

Departement-
schefen.

tillhöra nämnda eller närstående kategorier, torde av lätt insedda skäl icke kunna ifrågasättas.

Utom anstalten i Landskrona finnes i riket ingen annan för kvinnor avsedd anstalt, där internering enligt alkoholistlagen kan ske, än Hemmet Gunnarskog. För att nämnda lag skall kunna upprätthållas i fråga om kvinnor är det därför av vikt, att verksamheten å Hemmet Gunnarskog icke måtte nedläggas. Skulle så ske, måste andra åtgärder vidtagas för tillgodoseende av behovet av anstaltsvård för kvinnliga alkoholister. Såsom socialstyrelsen framhållit, skulle denna vårds beredande på en av staten upprättad anstalt medföra dryga kostnader för statsverket.

Av socialstyrelsens ifrågavarande skrivelse framgår, att fara föreligger, att verksamheten å Hemmet Gunnarskog icke skall kunna upprätthållas, därest icke staten träder emellan och ersätter åtminstone någon del av den förlust, som uppkommit under år 1921 på grund av den ringa beläggningen under nämnda år, samt även för år 1922 beviljar anstalten bidrag enligt grunder, som tillförsäkra anstalten ett icke alltför litet understöd, även om anstaltens beläggning under året skulle bliva ringa. Jag anser det sålunda med hänsyn till statens intresse vara synnerligen påkallat att lämna bistånd för verksamhetens upprätthållande.

Socialstyrelsens framställning synes mig behjärtansvärd även därför, att de fyra kvinnor, som leda anstalten och i densamma nedlagt sina tillgångar, på ifrågavarande svåra och ofta ganska otacksamma arbetsområde utfört ett väl vitsordat, uppoffrande och osjälviskt arbete.

Jag är sålunda ense med socialstyrelsen därutinnan, att riksdagens medgivande bör utverkas för bidrag till anstaltens upprätthållande. Även beträffande formen för och omfattningen av den hjälp, som sålunda bör lämnas, biträder jag socialstyrelsens förslag och tillägger allenast, att understödet givetvis icke bör utgå under annan förutsättning än att hemmets verksamhet behörigen upprätthålles. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att före utanordning av understödet förvissa sig härom.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att av det på extra stat för år 1922 anvisade förslagsanslaget å 100,000 kronor till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader må efter Kungl. Maj:ts beprövande till erkända alkoholistanstalten Hemmet Gunnarskog, såsom bidrag till täckande av uppkommen förlust å anstaltens drift under år 1921, utgå ett understöd av högst 3,500 kronor, samt

att av nämnda anslag ävensom av det anslag, som för ändamålet kan komma att beviljas för tiden 1 januari—30 juni 1923,

må kunna till samma anstalt för år 1922 och första halvåret 1923 utgå bidrag till driftkostnaderna med *dels* ett belopp av en krona för dag och vårdplats, *dels ock* ett belopp för vårdtag, som med en krona understiger det till övriga erkända alkoholistanstalter utgående statsbidraget.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.
